No. 2013 Zaterdag 12 Augustus 1922. 39ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Brionplein Overzijde.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Om de Levensvraag.

Naar aanleiding van het boekje *„Om de Levensvraag"* door Edmond Rubbens (uitg. de Vlaamsche Boekenhalle, Leuven.)

Méér dan ooit is de levensvraag, het eeuwige: waarom, waartoe leven wij? actueel.

Wanneer je zoo'n beetje de huidige geestesstroomingen tracht bij te houden, voor zoover dat mogelijk is, want bijna iederen dag dagen er nieuwe profeten op op meest verschillend gebied, worden nieuwe manifesten, klinkende verklaringen, geweldige teorieën alles meestal verdraaiingen van oude onverwoestbare waarheden, der wereld rondgebazuind, — dan is het langzamerhand duidelijk, dan weet je, want je hoort het onmiskenbaar, dat diep onder dat geschal met groote woorden, als menschelijk mysticisme, dans der ziel door de oneindigheid, Tagorisme, theosofie en alle kunsttheorieën bovendien, er een pijnlijk geluid verborgen klaagt, soms niet geweten door den verkondiger, — een zoekende onrust naar de levensvraag.

Er heerscht bovenal en zeer algemeen een groote onrust, een bittere, woekerende ontevredenheid met het bestaande, een fel verzet nog soms latent maar dat bij eersten luttelen stoot zich bewust wordt en tot daden zal overgaan, een verzet tegen den doffen sleur eener alle initiatief doodende, verkeerd begrepen traditie.

Deze gistende onrust nu vindt ge op elk gebied. En dus ook in de kunst.

Men weegt de waarden èn de namen die tot nog toe golden voor groot èn onaantastbaar. Men werpt afgoden om, want zij gaven niet meer wat nu gevraagd wordt. Men stelt zich niet meer tevreden met louter kunstig spel van woorden of van kleuren. Men wil anders, méér, men wil weer begrijpen of ten minste de raadselen voelen, men zoekt de oplossing van het leven, een antwoord op de groote eeuwige vraag van het leven. Maar nu sluiten de meeste zoekenden het bovennatuurlijk element uit en dan geraken zij onvermijddelijk in de jammerlijkste dwalingen, verwarren alles dooreen, praten en redeneeren over dingen die zij niet begrijpen kunnen en komen „tot de scherpste tegenstrijdigheden met rede, gevoel en natuur."

De jongeren nu, ik bedoel niet de Katholieke jongeren, worden door die onrust uitermate gekweld. Bij hun directe voorgangers, bij de tachtigers zal ik ze maar noemen, hebben zij slechts een zeer beperkte, en eenzijdige, zeer zeker vaak zuiver-uitgesproken gevoelswereld gevonden. Die bemoeiden zich echter niet met de groote problemen; zij keken zich blind op den vorm, op het woord, en het is ook zeer juist opgemerkt door Dirk Coster in een zijner stukken over Dostojevski, dat deze Rus die de menschheid in haar wild bewegen en in haar innerlijke gemarteldheid vanuit het Christelijk standpunt zag en zich de ernstige vragen stelde over het leven en zijn oplossing, aan de tachtigers volkomen voorbijging en vreemd bleef. En deze armoede voldoet de jongeren niet meer, al zullen zij grif erkennen wat zij hen in een zekere taal-techniek, een zekere verscherping, een acuutheid van uitdrukking en verwoording te danken hebben.

De jongeren nu, — en die onrust bezat hen reeds vóór den oorlog die met zijn stoet van rampen en na-weeën het proces versneld heeft, — wilden weer een schoone synthese bouwen. — Tenminste de beste jongeren. Want er zijn er natuurlijk ook die decadent genoeg zijn om maar stilletjes in hun klein geestelijk broeikastje te blijven en vandaar uit met troebel genot de tragedie van de menschheid koelweg te aanschouwen.

Maar waar zoeken zij het antwoord? „De Geschiedenis van het menschelijk denken, zegt Rubbens in zijn Inleiding, is één zoeken en streven naar opheldering der levensraadsels; een pogen om een bevredigende levensopvatting op te bouwen. De behoeften aan levenskennis is de hoofdtrek der menschelijke gedachte. Bij velen heet dit te zijn een onverklaarde drang der menschelijkheid in ons, als het sap dat zwelt in de wortels der boomen, of de drang die broeit in de kiemen der aarde. Wij weten echter beter, want ons geloof schenkt ons de verklaring waarom wij eenerzijds zoo weinig begrijpen van de schepping waarin wij nochthans een voorname plaats bekleeden, en waarom anderzijds die zucht naar opheldering ons bezielt als de wil tot herovering van een verloren goed. Wij gelooven immers dat de menschen leven in een staat van verval, geen ontaarding van hun huidig bestaan, maar ballingschap uit een vroegeren staat van onschuld en kennis. Waarom er raadsels zijn vinden wij dus verklaard; doch daardoor verdwijnen die raadsels zelf niet, evenmin wordt de oplossing er door gewaarborgd. Integendeel, met het woord van Paulus dat wij alles zien: *per speculum in aenigmate*, staan wij nog altijd voor de groote mysteriën van ons leven.... — Niemand heeft tot taak de algeheele bediedenis der Schepping te ontsluieren: niemand kan dat. Maar zich een voldoende en juiste opvatting van het leven te vormen, dat kan en dat moet dus ook elkeen."

Velen zoeken met oprechten drang om zich „een juiste opvatting van het leven te vormen", maar hoe zonderling gaan ze te werk! Sommigen stellen het leven zelf als de oplossing van het leven. Anderen grijpen naar wonderlijk exotische stelsels die zeer zeker, evenals zelfs besliste dwalingen, een kleine kern van waarheid bevatten, maar die toch zoo vol felle tegenstrijdigheid en wanbegrippen zijn. Weer anderen trachten weer een synthese te vinden voor Schoonheid, Waarheid en Goedheid, maar daar zij den absoluten God, die dat alles is in oneindige mate, niet kennen, verwarren zij alles door elkaar en hebben geen maatstaf.

Velen kunnen toch ondanks alles het Christendom, dat de menschheid in het bloed zit, niet vergeten, niet uit zich rukken; maar zij begrijpen het niet, het blijft hen hinderen, het blijft hen vervolgen als een innerlijke stem vol herrinnering; zij trachten het te veraardschen, te ver-menschelijken, en uit een kortstondigen roes van verdooving, waarin zij meenden dat de oplossing gevonden was, worden zij weer ontgoocheld en bitter, want zij wilden, vaak uit hoogmoed, niet weten dat het bovennatuurlijke ook bestond.

En daar zit eigenlijk de kern der kwestie. Zij zoeken voortdurend buiten de bovennatuurlijke wereld de oplossing, het antwoord op de levensvraag En vandaar die chaos van meeningen, die onzen tijd kenmerkt tot een periode van geestelijke bandeloosheid en zeer zwakke ethiek.

***

Na eenige algemeenheden over de levensbeschouwing, behandelt Rubbens: Bekeering of Agnosticisme. En als magistraal voorbeeld van het laatste bespreekt hij het boek van Vermeylen, De Wandelende Jood, dat om zijn volmaakte uitbeelding, en omdat het representatief is voor de zielentoestanden van een aanzienlijk deel der ontwikkelde menschen uit den modernen tijd, tot de wereldliteratuur behoort. Het is een ernstig en eerlijk boek, maar het getuigt op klare wijze van de machteloosheid van den aanzichzelf overgelaten mensch. Vermeylen-Ahasverus, de moderne zoeker naar de Waarheid, dolt rond buiten de bovennatuurlijke wereld, en hij die eenmaal Christus in de oogen zag en langen tijd dien grooten diepen blik niet vergeten kan, gaat nu „zijne houding regelen naar het heerschend karakter van den tijd," zonder steun van absolute beginselen en blij gemoed denkend dat „gelukkig niemand vertellen kan, wat eens de laatste hoogte en het eind van den weg zal zijn."

Hoe volledig dit boek ook is als kunstwerk, het voldoet ons niet. Wij verlangen anders van de letterkunde. Hello, geciteerd door Rubbens, zegt het zoo duidelijk: „De kunst is een stijging; haar wet is stijgen. Gedreven door haar natuur naar het eeuwige type der dingen, streeft zij in de richting van het Ideaal; haar oog dringt in de dingen om te vorschen wat wezenlijk's in hen is. Zij zoekt waardoor zij aan de waarheid verwant zijn, en van dien kant beschouwt zij ze. De kunst is de herinnering aan de universeele tegenwoordigheid van God."

En dan als glorieuse tegenstelling plaatst Rubbens tegenover die bittere teleurstelling, tegenover dien gewilden blijmoed van Ahasverus, de verhalen der bekeerlingen, Dom Destrée, Huysmans, Jörgensen, van der Meer. Dan gaat hij, vooral in het werk van de twee laatsten, den smartelijken opgang na naar het Licht.

„Sedert, de Aartsengel met het vlammende zwaard en Gods toornende stem het eerste menschenpaar uit Eden verjoeg, werd het lot der verstootelingen een waar ballingschap, dan alleen dragelijk, wanneer men in den schoot der Kerk kan zegenen de hand die strafte, en zingen in vervoering: o felix culpa! Buiten deze opvatting kan geen enkele houding logisch zijn en is er geen volle bevrediging voor het gemoed te vinden. Want men kan de vraag over de beteekenis van het leven niet verschalken zonder failliet op te loopen met zijn ziel."

En dit laatste is het geval met zoovele zoekende onder de jongeren. Zij stellen vaak den twijfel en de onrust hooger dan de zekerheid. Dat zoeken en de onzekerheid waarheen het leven gaat, is hun een pijnend genot geworden en een bitterheid die zij somwijlen uitbuiten, 't is een feit, tot schoone en ontroerende kunstwerken.

Enkelen willen wel het Christendom, maar in een verslapten, veraardschten vorm, waaruit alle bovennatuurlijke dwingendheid verwijderd is. Maar wat zijn zij anders dan ethische droomers die een tijdelijke bevrediging vinden en anderen willen geven? Zij achten het Katholicisme met zijn zekere dogma's verouderd, niet meer aangepast aan de nieuwe verlangens en de nieuwe gedachte- gevoelswereld. Zij droomen van een nieuwe religie, van een soort menschheidsreligie en een vage liefde die slechts een uiterst zwak en dof afchijntje is van de geweldige Christelijke liefde die God liefheeft boven alles.

P. v. d. M. d. W.

Installatie

DOOR DEN MINISTER VAN KOLONIEN, DEN HEER S. DE GRAAFF, VAN DE COMMISSIE IN ZAKE HERZIENING DER WEST-INDISCHE REGEERINGSREGLEMENTEN, ENZ. OP 5 MEI 1922, IN HET GEBOUW VAN HET DEPARTEMENT VAN KOLONIEN.

REDE VAN DEN MINISTER.

M. d. V., Mijne Heeren,

Het is mij een voorrecht met enkele woorden den arbeid te mogen inleiden, dien U op mijne uitnoodiging op U hebt willen nemen: de taak namelijk om mij Uwe voorlichting te verschaffen omtrent eene herziening van de Regeerings-reglementen van Suriname en van Curaçao en van de ten aanzien van de koloniën gevoerde begrootingspolitiek. *Zooals uit mijne beschikking tot instelling van Uw Commissie blijkt*, heb ik mij Uwe taak van tweeledigen aard gedacht. In de eerste plaats omvat zij de verweging van de vraag, welke wijzigingen en aanvullingen de Regeeringsreglementen zullen moeten ondergaan in verband met de nieuwe grondslagen, waarop de voorgenomen herziening van de Grondwet de staatsrechtelijke verhouding tusschen het Moederland en de Overzeesche gebiedsdeelen van het Rijk zal doen berusten.

Die grondslagen, neergelegd hoofdzakelijk in het Tweede Hoofdstuk van de Grondwet, zijn in eersten aanleg de Nederlandsche Volksvertegenwoordiging reeds gepasseerd en de verwachting schijnt gewettigd, dat ook de eindbehandeling tot geene bezwaren aanleiding zal geven.

De rechtstreeksche aanleiding tot die herziening van de grondbeginselen van ons koloniaal bestuur is geweest de meer en meer inzonderheid voor *Nederlandsch-Indië* op den voorgrand tredende noodzakelijkheid tot het scheppen van een ruimer perspectief op staatkundig gebied; van een perspectief, waarbij aan de geregeerden in de kolonie een ruimere baan wordt geopend in de richting van eene *autonome* bestuursvoering. Hoezeer echter om alleszins verklaarbare redenen de koloniën in het Westen in dat opzicht sinds lang een veel meer geavanceerd standpunt konden innemen dan dit met Oost-Indië het geval was, — dit neemt niet weg, dat de bedoelde herziening van de regelen, welke in de artikelen 61 en 62 van de bestaande Grondwet zijn neergelegd, ook voor de staatsinrichting van Suriname en Curaçao niet zonder gevolgen zullen blijven.

Het is U bekend, dat voor Nederlandsch-Indië in het jaar '18 de toenmalige Gouverneur-Generaal, de heer Van Limburg Stirum, aanleiding heeft gevonden tot instelling van een Commissie, welker taak het was der Regeering daar te lande van advies te dienen nopens de vereischte herziening van de grondslagen der Staatsinrichting.

Naar analogie, min of meer, van dat feit scheen het mij noodzakelijk toe, ook voor de West-Indische koloniën eene soortgelijke voorlichting te verkrijgen van eene Commissie, welke door eigen aanschouwing dan wel door studie of door jaarlijksche bemoeienis met de regeeringshuishouding van die koloniën zich een oordeel heeft kunnen vormen omtrent *hetgeen mogelijk en wenschelijk zal zijn* voor Suriname en Curaçao in de lijn van de nieuwe koloniale bepalingen in het tweede hoofdstuk van de Grondwet.

In zoover staat die Commissie op meer positieve basis, dat inmiddels de Rijkswetgever in eerste instantie zich omtrent die grondbeginselen heeft uitgesproken.

Van de in Oost-Indië geconstitueerde Commissie verschilt zij bovendien in zoover van karakter, dat haar advies in de allereerste plaats bedoeld wordt tot voorlichting van den *Minister*. Het spreekt vanzelf dat haar arbeid daarom niet minder bestemd zal zijn om onder de aandacht te komen van den Vertegenwoordiger der Kroon in de koloniën zelve en van de verdere Regeeringsorganen aldaar. Gegeven den stand van het vraagstuk en de wenschelijkheid om in korten tijd tot een wèloverwogen inleidenden arbeid te komen, meende ik echter de instelling van een Commissie van advies *hier in het Moederland* den aangewezen weg te moeten achten. Die oplossing biedt bovendien het groote voordeel, dat het op die wijze doenlijk zal zijn de wenschen en de mogelijkheden voor beide zusterkoloniën te zamen in onderling verband en naar dezelfde leidende gedachten overwogen en beoordeeld te zien. Waar zoowel voor Suriname als voor Curaçao in de Commissie zitting heeft willen nemen een van de oud-Gouverneurs der kolonie, die beiden verscheidene jaren daar het bewind hebben gevoerd, mag te meer nog een zoodanig onderling verband in de resultaten van den Commissorialen arbeid verzekerd worden geacht.

Min of meer als een onderdeel van dit *eerste* gedeelte van de taak der Commissie, in zekeren zin echter *daarnaast* staande, is in het besluit tevens genoemd de overweging ook van de wijzigingen, die in de Regeeringsreglementen wellicht alsnog worden vereischt, met het oog op de instelling van plaatselijke besturen in bevolkingscentra, welke er zich toe leenen om ter voorziening in locale behoeften geheel of ten deele op eigen krachten te steunen. In de bestaande redactie van die reglementen is de instelling van plaatselijke besturen niet voorbijgezien. Aan het beginsel, dat de uitoefening van dat besturen zooveel mogelijk *met behulp*

van eigen middelen zal moeten plaats vinden, met andere woorden, dat ook daarin het beginsel van *autonomie* zooveel mogelijk neergelegd zal moeten zijn, tot versterking van het eigen *knnnen* en daarmede van de inwendige bestuurskracht der kolonie *in haar geheel*, zal echter, naar het mij voorkomt, op meer sprekende wijze uitdrukking zijn te geven. Ook de practische zijde van de zaak, in hare naar locale omstandigheden uiteenloopende vormen, zal aan de aandacht van Uwe Commissie niet ontgaan.

Het tweede vraagstuk, waarvoor ik op Uwe Commissie een beroep meende te mogen doen, betreft een onderzoek naar de mogelijkheid van verwezenlijking van het denkbeeld, om op een wijze, die ook uit een practisch oogpunt aannemelijk is, voor Suriname en voor Curaçao te komen tot een stelsel van sluitende koloniale begrootingen. Waar in de grondwet niets anders dan de *principieele gedachte van autonomie* was neer te leggen, ligt het in de bedoeling van het tweede vraagstuk, om voor de kolonie in haar geheel dat streven zoo mogelijk in practisch uitvoerbaren vorm te gieten.

Dat de thans bestaande toestand, waarbij jaarlijks het middel van Rijkssubsidies te hulp moet komen om, het koloniaal budget sluitend te maken, maar waarbij dientengevolge ook het gezond begrip van *drijven op eigen krachten* en van *regelen in eigen woning* teloor gaat, een bron van voortdurende wrijving en van aanhoudende grieven is, behoeft hier niet in herinnering te worden gebracht. Aan den anderen kant zal ik de laatste zijn om mij de groote moeilijkheden te ontveinzen, die vooral in een tijdsgewricht als het tegenwoordige aan een juiste, in de practijk bruikbare, oplossing van duurzamen aard in den weg staan.

Waar de gelegenheid, om in een kring van deskundigen als dezen ook op dit punt voorlichting in te winnen, zich in de naaste toekomst vermoedelijk niet herhalen zal, heb ik niettemin gemeend mij niet aan onbescheidenheid schuldig te maken, door ook dit onderwerp binnen de sfeer van beraadslaging van Uwe Commissie te brengen. De omstandigheid, dat in de bestande Regeeringsreglementen reeds het beginsel is gehuldigd om bepaalde uitgaven ten laste van de Staatsbegrooting te doen komen, gaf mij daarbij aanleiding om terloops meer in het bijzonder de aandacht te vestigen op de vraag, of wellicht de bedoelde oplossing te vinden zal zijn langs den van verschillende zijden op verschillende wijzen getraceerden weg van *verdere overbrenging* van bepaalde uitgaven, *geheel* of *ten deele*, naar de begrooting, zij het voor dit geval uitsluitend als *overgangsmaatregel* als maatregel van *tijdelijken aard*, bestemd om te zijner tijd geleidelijk weer te worden opgeheven.

Meer dan eene aanwijzing tot fixeering van de gedachten, is intusschen daarmee niet bedoeld. Met graagte zal voor dat denkbeeld elk ander worden overgenomen, dat meer proefhoudend of voor verwezenlijking beter vatbaar mag heeten.

Ter bevordering van eene gereede behandeling van zaken, zou ik Uwe Commissie willen verzoeken, de beschouwing van dit tweede vraagstuk te willen uitstellen tot ten aanzien van het eerste deel van Uwe taak Uw arbeid voltooid zal zijn. Wordt Uw advies omtrent deze eerste materie afzonderlijk uitgebracht, dan zal het mij mogelijk zijn al dadelijk daaraan de aandacht te wijden, in afwachting van den arbeid van Uwe Commissie met betrekking tot het begrootingsvraagstuk.

M. d. V., Mijne Heeren, na deze korte uiteenzetting van de *wording* en van de *strekking* van Uwe Commissie, zooals ik mij deze heb gedacht, rest mij alleen nog U van harte toe te wenschen een vruchtbare, aangename samenwerking.

Dat U aan mijne uitnoodiging, om tot deelneming aan dezen in verschillende opzichten moeilijken arbeid U bereid te verklaren, aanstonds gevolg hebt willen geven, mijn oprechten dank betuig ik U daarvoor.

Het spijt mij, dat de Hoofdambtenaar van mijn Departement, dien ik als Secretaris, tevens lid, van Uwe Commissie aan U ter zijde heb gesteld en wiens bereidwilligheid tot die medewerking eveneens ten zeerste door mij wordt gewaardeerd, door een samenloop van omstandigheden niet aanstonds zijne plaats in Uw midden heeft kunnen innemen. In overleg met Uwen Voorzitter zal de Heer Van Romondt voor deze bijeenkomst wel de plaats van Uwen Secretaris willen innemen. Ook van Uwe medeleden, de Heeren Van Vuuren en Jhr de Jonge, ontving ik tot mijn leedwezen de mededeeling dat zij, tengevolge van de in de Tweede Kamer der Staten-Generaal aan de orde zijnde aangelegenheden, verhinderd zijn bij deze vergadering tegenwoordig te zijn.

Aan U allen, Mijne Heeren, ten slotte de verzekering, dat het advies van Uwe Commissie door de Regeering hier te lande zoowel als door de beide koloniën, wier staatkundige toekomst het onderwerp van Uwe beschouwingen zal uitmaken, *met groote belangstelling* zal worden tegemoet gezien.

M. d. V., Mijne Heeren, ik verklaar hiermede Uwe Commissie geïnstalleerd.

* * *

De Voorzitter der Commissie betuigt Zijne Excellentie de waardeering der Commissie, dat de Minister heeft goed gevonden persoonlijk haar te installeeren en eene nadere toelichting van de opdracht te geven. Hij doet uitkomen dat de opdracht voor de Commissie eene gewichtige taak vertegenwoordigt, aangezien zij erop bedacht moet zijn, dat hare voorstellen zullen moeten zijn berekend op voorzieningen voor geruimen tijd, want ook al mocht de nieuwe wetgeving niet zoo'n lang leven hebben als de thans geldende — daar wij immers sneller leven dan voorheen — toch zal zij waarschijnlijk wel voor een lange periode moeten dienen. Spr. is overtuigd dat alle leden der Commissie naar beste vermogen hunne taak zullen volbrengen. In aansluiting aan hetgeen de Minister deed opmerken met betrekking tot het verschil in toestanden en wetgeving tusschen Oost- en West-Indië wijst de Voorzitter op eenige verschillen onderling tusschen Suriname en Curaçao aan de hand van de onderdeelen der opdracht. Terwijl beide een autonome bestuursinrichting bezitten, heeft Suriname een vertegenwoordigend orgaan in den vorm van een door verkiezing samengesteld lichaam, terwijl Curaçao in den Kolonialen Raad een mede-wetgevend orgaan telt, dat geheel door benoemde leden wordt gevormd; de verklaring in het Regeeringsreglement van Suriname, dat de Koloniale Staten het vertegenwoordigend lichaam der Kolonie uitmaken, mist men ten aanzien van den Kolonialen Raad in het reglement voor Curaçao. Hier divergeeren dus al dadelijk de lijnen van beleid met opzicht tot het eerste deel der opdracht. Wat de locale autonomie aangaat, in punt 2 der opdracht begrepen, valt op te merken dat Suriname, met uitzondering van enkele autonome polders, feitelijk niet kent wat hier onder locale ressorten moet worden verstaan en daarentegen Curaçao in de Raden van Politie beschikt over organen van plaatselijke autonomie.

Wat aangaat het financieel vraagstuk is het opmerkenswaard dat ten aanzien van Suriname's financiën in betrekking tot de Rijks-geldmiddelen verschillende stelsels zijn voorgesteld en ten deele toegepast, in tegenstelling met de financiën van Curaçao, waaromtrent nog geen stelsels in practijk gebracht zijn.

Spr. meent dus 's Ministers opdracht aldus te kunnen weergeven dat de Commissie omtrent eenig punt verdere voorlichting van zijne Excellente ontvangt. Spr. veroorlooft zich een beroep op Zijne Excellentie te doen om zulke voorlichting eventueel te verschaffen.

***

Een exfract uit de Resolutie van 27 April 1922, waarbij de Commissie is ingesteld volge hier:

Departement van Koloniën.

10e Afdeeling.

No. 66.

De Minister van Koloniën.

Gelezen enz.

heeft goedgevonden:

I. in te stellen eene Commissie, aan welke wordt oggedragen aan hem, Minister, advies uit te brengen:

A. omtrent de wijzigingen, welke met inachtneming van de wederzijdsche belangen van moederland en koloniën in de Regeeringsreglementen van Suriname en van Curaçao zouden moeten worden aangebracht:

1o. in verband met de art. 61, 62 en 62 bis van de Grondwet, zooals die luiden in de wet tot het in overweging nemen van een voorstel van verandering van het IIde hoofdstuk der Grondwet;

2o. in verband met instelling van plaatselijke besturen in bevolkingscentra, welke er zich toe leenen om ter voorziening in locale behoeften geheel of ten deele op eigen kracht te steunen;

B. omtrent de mogelijkheid van verwezenlijking van het denkbeeld, om door tijdelijke overbrenging geheel of ten deele, naar de Staatsbegrooting van bepaalde uitgaven, dan wel op uit een practisch oogpunt, aannemelijke andere wijze, voor Suriname en voor Curaçao sluitende koloniale begrootingen te verkrijgen en te behouden;

II. te benoemen in deze commissie:

tot lid en voorzitter den heer G. J. Staal, oud-Gouverneur van Surname, te 's-Gravenhage;

tot leden de heeren: Prof. Mr. Dr. H. W. C. Bordewijk, Hoogleeraar aan de Rijksuniversiteit te Groningen; D. Coutinho, oud-lid van de Koloniale Staten van Suriname, te 's-Gravenhage; Mr. Dr. W. Dijckmeester, oud-lid van de Koloniale Staten van Suriname, te Amsterdam; Mr. B. de Gaay Fortman, oud-lid van het Hof van Justitie in Curaçao, te Dordrecht; Jhr. W. C. de Jonge, lid van de Tweede Kamer der Staten Generaal, te Bilthoven; Mr. Th. J. A. Nuijens, oud-Gouverneur van Curaçao, te Haarlem; A. C. A. van Vuuren, lid van de Tweede Kamer, te 's-Gravenhage, en tot lid en secretaris den heer W. G. van Wettum, oud-Nederlandsch-Indisch hoofdambtenaar te 's-Gravenhage.

III. aan de Commissie mede te deelen, dat het den leden geoorloofd is bij de inzending van elk der beide adviezen van afwijkende meeningen te doen blijken door bijvoeging van afzonderlijke nota's;

IV. enz.

De West-Indische Gids.

INGEZONDEN.

Bonaire 7 Augustus 1922.

Aankomst van de „Ligia" op Bonaire

17 Juni	9 u. 30	a. m.
24 Juni	12 „ 15	„ „
2 Juli	11 „ 30	„ „
9 Juli	9 „ 15	„ „
23 Juli	8 „ 30	„ „
30 Juli	11 „	„ „
6 Aug.	11 „ 15	„ „

Sinds 10 Juni zijn bemanning en passagiers dus niet meer in de gelegenheid geweest hun Godsdienstplichten op Zondag na te komen. Wanneer men bedenkt dat hun die gelegenheid toch gemakkelijk kon gegeven worden, wekt het verwondering, dat door het Bestuur geen maatregelen worden getroffen om hierin verandering te brengen. Dat men er op Aruba op gesteld is zoo spoedig mogelijk de Amerikaansche mail te ontvangen is te begrijpen. Wat het beteekent dagen lang op mail te moeten wachten, weet ook Bonaire bij ondervinding. Zoo kwamen er de voorlaatste week tusschen Dinsdag en Zaterdag niet 4 barkjes binnen van Curaçao, zonder ook maar een enkel postzakje mee te brengen. Aan wie de schuld? Het getuigt niet van bezorgdheid van hen, die er voor staan.

Wijl de booten van de Red D line om de veertien dagen op Maandag op Curaçao aan komen, zou ook op dien dag de mail per „Ligia" kunnen worden doorgezonden. In de week, dat de Am. mail eerst op Dinsdag arriveert zou men gebruik kunnen maken van het eerste schip, dat naar Aruba vaart. In geval de Ligia op de mail moest wachten, zou het onder gunstige omstandigheden toch nog op Vrijdag naar Bonaire kunnen vertrekken. Mogelijk zou het vertrek op die dagen eenige uren later vallen doch het werken en sjouwen op Zondag was ermee voorkomen en bemanning en passagiers konden hun christelijke verplichtingen vervullen.

Where there's a will there's a way.

Met dank voor verleende plaatsruimte.

A.

Berichten uit de Kolonie.

De West-Indische Gids.

Het Julinummer behelst een artikel van Prof. Mr. A. S. DE BLECOURT over *Allodiaal eigendom en erfelijk bezit in Suriname*: DR. B. DE GAAY FORTMAN behandelt. *De Curaçaosche Begrooting. voor 1922*; DR. H. D BENJAMINS rakelt *Twee oude boekjes over Suriname* op; verder volgen de REDE van Minister DE GRAAFF bij installatie der Commissie in zake herziening der West-Indische Regeeringsreglementen, de Openingsrede van MR. A. J. A. A. BARON VAN HEEMSTRA, Gouverneur van Suriname, en de Openingsrede van MR. N. J. L. BRANTJES gouverneur van Curaçao.

Havenbeweging.

Met genoegen zien wij uit den Maandstaat, dat in Juli de zeilvaart weer iets drukker was. Aan stoomschepen is er geen gebrek.

Zondag 6 Aug. liepen onze haven binnen:

Caracas van New York.
Zulia van Maracaibo.
Bienvenido van Pto Cabello.
Taza van Maracaibo.
Henry Horn van New Port.
President Gomez van Maracaibo.
Annam van Maracaibo.

Niet minder dan 7 stoomschepen op één dag.

Denzelfden dag vertrokken uit onze haven:

Eupatoria naar Pto Cabello.
Caracas naar La Guaira.
Zulia naar New-York.
Merida naar Maracaibo.
Lima naar Maracaibo.

Vijf stoomschepen.

De zeilvaart en het verhalen van schepen laten we onbesproken, maar komt ook nog ten laste der Heeren Loodsen.

Die hebben het meer dan druk op zulke dagen.

Regeeringsjubilee.

Dinsdagavond hield de Commissie wederom vergadering in de zaal van den Kol. raad.

De Voorzitter MR. J. B. GORSIRA las een ingekomen stuk voor van Z. Exc. MR. N J L BRANTJES, Gouverneur der Kolonie, waarin Z. Exc. verklaarde het Eerevoorzitterschap, hem zoo hoffelijk aangeboden, gaarne te aanvaarden.

Ook had de Voorzitter met den Gouverneur gesproken en daarbij vernomen, dat het werkelijk in de bedoeling lag van het Bestuur de Jubileecommissie te benoemen tot feestcommissie. Het bestuur was bereid de jaarlijksche bijdrage voor het Koninginnefeest het volgende jaar te verhoogen met het oog op het Jubilee.

Gevraagd werd of voor de Volksfeesten f2.500 voldoende zou zijn.

Daar de ondervinding der feestcommissie op Koninginnedag geleerd had, dat de beschikbare f 1000 herhaaldelijk werden overschreden met vrij aanzienlijke bedragen, werd besloten den Gouverneur te verzoeken voor de Volksfeesten f 3000 te willen beschikbaar stellen, waarbij de Commissie haar best zou doen onder dit bedrag te blijven, in geen geval het te overschrijden.

Nu kwam aan de orde de bespreking over het huldeblijk.

Algemeen was men van gevoelen, dat het Hare Majesteit zeker niet aangenaam zou wezen, wanneer de Kolonie Curaçao een kostbaar geschenk van zilver of goud aankocht om dit de Koningin aan te bieden.

En de voortbrengselen van eigen volksnijverheid of bestaande industriën op Curaçao hebben weer te weinig waarde om te kunnen dienen voor een huldeblijk aan een Koningin.

Besloten werd daarom, dat van de door de Burgerij bijeen te brengen som een flink bedrag zou worden besteed om Hare Majesteit op den dag van haar hoogtij een geheel bizondere bloemenhulde te brengen en wat er overblijft te besteden aan een **blijvend aandenken.**

Waarin dit dan zal bestaan?

Een vloed van ideeën kwam los die allen ampel werden besproken Vooreerst kwam het hoofdidee, het stichten van KONINGINNEFONDS en wel:

1. Voor een kinderspeeltuin, 2. Inrichting voor Moederschapszorg om jonge moeders en de jonggeborenen een tijdlang te verplegen en te voeden en daardoor kindersterfte tegen te gaan, 3. Studiebeurs voor opleiding in Nederland, 4. Financieële Steun voor archeologische onderzoeking op onze eilanden.

Alles had natuurlijk zijn voor en tegen, maar ten slotte stiet men op het bezwaar, dat een fonds van, laten we zeggen, f 15.000 te weinig rente afwerpt voor dat doel, én, ineens besteed, weer geen *blijvend aandenken* zou zijn.

Toen dacht men aan iets van algemeen nut hier op Curaçao.

Allereerst werd besproken MUNDO NOBO te maken tot een meer modern stadion, met tribune, afperking, kleed- en waschkamers voor de spelers. Duizende menschen zouden van deze verbetering van ons sportterein genieten, en de vreemdelingen die zich met onze elftallen komen meten zouden niet langer zich behoeven te ergeren aan het al te primitieve voetbalveld van Curaçao. Een monumentale poort zou de herinnering aan het Regeeringsjubilee van Koningin Wilhelmina kunnen vereeuwigen.

De Heer ISAAC BAIZ, lid der Curaçaosche Sportvereeniging deelde echter mede, dat het in de bedoeling dezer Vereeniging lag spoedig met iets dergelijks te beginnen.

Gevreesd werd nu, dat MUNDO NOBO dan het eigendom zou worden van een particuliere vereeniging en het publiek er dan geen vrijen toegang meer zou hebben.

Verzekerd werd, dat deze vrees ongegrond was.

Toen werd het voorstel gedaan om de opgehaalde gelden te voegen bij het bedrag der **C. S. V.** om er iets moois van te maken.

Maar, het karakter van een blijvend aandenken aan het Regeeringsjubilee zou wel wat verloren gaan, als ook een tweede Vereeniging het hare daartoe had bijgedragen met een geheel ander doel.

Daarom werd van samenwerking met andere Vereenigingen afgezien. De Commissie moest zelf iets tot stand zien te brengen.

Dat was ook de reden, dat men minder voelde voor het samengaan met de Schouwburgvereeniging om te zien het noodige kapitaal voor den bouw van een nieuw theater bij elkaar te krijgen. Ofschoon de reeds aanwezig zijnde f 35.000 gevoegd bij het op te halen bedrag, misschien wel de verwezelijking van veler verlangen mogelijk maken.

Maar het zou geen blijvend aandenken zijn aan het Regeeringsjubilee van H. M.

De moeilijkheden later met exploitatie van het gebouw enz. werden daarenboven onoverkomelijk geoordeeld.

Gesproken werd verder over de oprichting van een Volksbad, waar de gewone man gratis zou kunnen baden en zwemmen, of een Koninginnehal op Otrabanda, waar vleesch etc. verkocht kon worden.

De leden van een vroegere commissie wisten echter mee te deelen, dat daarvoor nergens een geschikte plaats was aan te wijzen.

Ten slotte dacht men aan iets ter verfraaïing van de stad.

Een park op het Concordiaplein, maar de grond is daar te zout en het plein te veel aan den wind bloot gesteld.

Op Scharlo dan, tegenover de Sportbanen.

Neen, dan liever een Koninginne Watervang op Scharlo. Boven op den berg een flink terrein glad gespoten met cement, aan weerszijden gedenknaalden en dan onder aan den berg een grooten regenbak.

Prachtig!! Maar de exploitatie later!

Dan een paar monumentale marmeren banken op het Brionplein aan weerszijden van de Kiosk, welke werd opgericht toen Hare Majesteit Koningin Wilhelmina de Regeering aanvaardde.

De banken zouden dan met de Kiosk een geheel vormen als blijvend aandenken aan de Regeering van Hare Majesteit.

Veel werd voor dit laatste plan gevoeld, Maar de Voorzitter oordeelde het voorzichtiger nog niets te beslissen en eerst eens te hooren, ieder in zijn omgeving, welk plan het meest in den smaak van het Publiek zou vallen.

Woensdag over acht dagen is er weer vergadering.

St Jozefs-gezellen Vereeniging.

29 October a. s. zal deze Vereeniging 40 jaar op Pietermaai bestaan. De Gezellen willen er een feest van maken, mede ter gedachtenis aan hun Stichter, de Zeereerw. P. LUD. JANSEN Om zijn naam te eeren is het vooral te doen. Daarom wordt gedacht aan een GEDENKSTEEN in het Gebouw aan te brengen en een FONDS te stichten om arme schoolgaande kinderen aan alpargata's etc. te helpen.

De Commissie, welke zich heeft samengesteld, is als volgt:

Eerevoorzitter: De Zeerw. Pastoor L. van Hegelsom.
Vorzitter: de heer Eduardo F. Jansen
Ondervoorz.: de heer Rafael P. Hansen
Penningmeester: Weerw. P. L. van Rooy
Secretaris: Cornelis W. Davelaar.

Leden:

De heeren J. Davelaar, M. Pietersz M. Suriel, J. H. Sprockel en R. E. Henriquez.

Een Postduif.

Op de plantage Groot St. Martha is verleden week een verdwaalde duif geschoten. Het bleek een postduif te zijn. Een nikkelen ringetje aan haar poot droeg de volgende kenteekenen

NURP | ꓘ F F | 4140

Geslaagd.

Voor het toelatingsexamen aan de Middelbaar Technische School te Haarlem is geslaagd, JOHAN AMELUNXEN leerling aan de Ambachtsschool aldaar.

PROGRAMMA
DER
VOLKSFEESTEN
OP 31 AUGUSTUS 1922
TER VIERING DER VERJARING
VAN
H. M. KONINGIN WILHELMINA.

Eerste Gedeelte.

6 uur v. m.

Reveille met muziek in de stad.

9.30 uur v. m.

Zanguitvoering door schoolkinderen op het Fortplein.

VOOR HET GOUVERNEMENTSHUIS:

10—12 uur v. m.

Muziekuitvoering door de weesjongens van Santa Rosa.

Boegsprietloopen 10 prijzen à f 1.
Mastklimmen 10 prijzen à f 1.
Zakloopen 1ste prijs f 5; 2de prijs f 2.50; 3de prijs f 1.
Zwemwedstrijd in de haven; 1ste prijs f 5, 2de prijs f 2.50, 3de prijs f 1.

Tweede Gedeelte

OP HET BRIONPLEIN.

2—4 uur n. m.

Hindernisbaan: 1ste prijs f 7.50, 2de prijs f 5, 3de prijs f 2.50.
Ringsteken op fietsen: 5 prijzen bestaande uit luxevoorwerpen. Hiervan zijn 2 prijzen door het N. V. ter beschikking gesteld.
Wielerwedstrijd: beginpunt Schar- [illegible] punt bij Park Pietermaai. 5 prijzen bestaande uit luxevoorwerpen.

OP HET TERREIN *MUNDO NOBO.*

4.30—6 uur n. m.

Muziekuitvoering door de weesjongens van Santa Rosa.

SPORTWEDSTRIJDEN:

100 M. hardloopen 2 prijzen (luxevoorwerpen.)
400 M. hardloopen 2 prijzen (luxevoorwerpen.)
Hoogspringen 2 prijzen (luxevoorwerpen.)
Verspringen 2 prijzen (luxevoorwerpen.)
Touwtrekken 2 prijzen (luxevoorwerpen.)
Basketball wedstrijd door 2 teams der C. S. C.

Derde Gedeelte.

OP HET BRIONPLEIN.

7.30—9 uur n. m.

Muziekuitvoering van de Militaire kapel.
Openluchtbioscoop, aangeboden door den directeur van het Theatro Americano.

9 uur n. m.

Schitterend Vuurwerk.

De Feestcommissie.
De Voorzitter,
P. B. GORSIRA.
De Secretaris,
P. H. LANDZAAT.

Minister Aalberse blijft, natuurlijk.

In tegenstelling met de verwachting, in liberale bladen uitgedrukt, dat Minister Aalberse zou heengaan, is men, zooals we al reeds eerder berichtten, in leidende kringen der rechterzijde—en daar komt het nog wél zoo op aan—van meening, dat de minister natuurlijk blijft, en men stelt er bijzonder prijs op zijn aanblijven.

De „Tijd" zegt ervan: „Men is van meening, dat geen bewindvoerder beter dan hij in staat is, de continuïteit in de sociale wetgeving te verzekeren en met name om ook hierin de bezuiniging door te voeren, welke volgens den eisch der tijden en van Rechts en links voor alle Departementen geboden is. Het staat dan ook vrijwel vast, dat Minister Aalberse blijft.

Wij vernemen, dat de minister bereid is de zware taak te blijven volvoeren.

Minister van IJsselsteijn gaat heen.

23 Juli, aan het diner van het Comité voor het Stamboek van het Nederlandsche trekpaard, heeft de Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel, de heer Van IJsselteijn, gezegd, dat het mogelijk, zelfs niet geheel onwaarschijnlijk was, dat het de laatste maal was, dat hij aan een maaltijd als Minister van Landbouw zou aanzitten.

De politieke toestand.

H. M. de Koningin heeft voor 14 en 15 Juli ter conferentie op Het Loo uitgenoodigd de voorzitters van de Tweede Kamer-fracties, de heeren Mr. J. Schokking, Dr. W. H. Nolens, H. Colijn, Mr. P. J. Troelstra. Mr. H. C. Dresselhuijs en Mr. H. P. Marchant.

Posterijen.

De aandacht van het publiek wordt er op gevestigd, dat met ingang van den **15n. dezer** het port der brieven en andere stukken naar *Nederland* en *Suriname* zal bedragen.

Bij verzending per Zeepost.

1°. voor *brieven.*
voor een gewicht van niet meer dan 20 gram 10 centen voorts voor elk meerder gewicht van 20 gram of gedeelte van 20 gram 5 cent daarboven,
2°. voor *briefkaarten.*
7½ cent voor eene enkele kaart of voor elk der beide deelen van eene briefkaart met betaald antwoord;
3°. voor *gedrukte stukken.*
2 cent per 50 gram of gedeelte van 50 gram;
4°. voor *akten.*
voor een gewicht van niet meer dan 250 gram 10 cent en voorts voor elk meerder gewicht van 50 gram of gedeelte van 50 gram 2½ cent daarboven.
5°. voor *monsters van koopwaren.*
voor een gewicht van niet meer dan 150 gram 7½ en voorts van elk meerder gewicht van 50 gram of gedeelte van 50 gram 2½ cent daarboven.

Bij verzending per Mail.

1°. voor *brieven.*
voor een gewicht van niet meer dan 20 gram 20 cent en voorts voor elk meerder gewicht van 20 gram of gedeelte van 20 gram 10 cent daarboven.
2°. voor *briefkaarten.*
12½ cent voor eene enkele kaart of voor elk der beide deelen van eene briefkaart met betaald antwoord;
3°. voor *gedrukte stukken.*
5 cent per 50 gram of gedeelte van 50 gram;
4°. voor *akten.*
voor een gewicht van niet meer dan 200 gram 20 cent en voorts voor elk meerder gewicht van 50 gram of gedeelte van 50 gram 5 cent daarboven
5o. voor *monsters van koopwaren.*
voor een gewicht van niet meer dan 100 gram 10 cent en voorts voor elk meerder gewicht van 50 gram of gedeelte van 50 gram 5 cent daarboven.

Marktberichten.

De markt van huiden wordt williger. Er komt meer navraag, daarom stijgen de prijzen en wordt ook een betere toekomst voor de dividivi verwacht.

Wat aloë betreft, wordt aangeraden vooreerst geen nieuwe bezending te sturen. Er is meer aanbod van dan vraag naar het artikel, daardoor wordt de prijs gedrukt en blijft deze laag. Beter eerst te laten verkoopen, wat er al is.

Katholiek Nederland.

Dit orgaan van de Kath. Sociale Actie in Nederland heeft in zijn nummer van 15 Juni een allerwaardeerendst artikel over *Sociaal leven op Curaçao* en roemt ten zeerste, wat de R. K. Missie hier deed op het gebied van onderwijs, armenzorg, ziekenverpleging en vereenigingsleven. Ook de *Amigoe, La Cruz* en *Ala Blanca* werden niet vergeten.

Ten slotte vraagt de redactie toezending van Hollandsche populaire apologetische en sociale geschriften „opdat het Centraal Bureau den ongeveer 2000 leden sterken Curaçaoschen Volksbond zal kunnen verrassen met een mooie bezending lectuur!"

Die bezending zal hier hartelijk welkom zijn.

Lichtboei.

Het herkenningsteeken onzer haven, de flikkerboei, ligt weer op haar plaats. Voor hoe lang? Als we in onze rijkere dagen komen, moesten we toch eens 'n tweede boei aanschaffen. Een belangrijke haven als de onze mag zoo maar niet telkens beroofd worden van haar herkenningsteeken. Beter in het geheel geen, als een dat telkens zoek is.

Officieele berichten.

(van de vorige week.)

Aan den hulpobservator bij den weerkundigen dienst alhier Ch. R. Jacobs is tot verder herstel van gezondheid veertien dagen verlof verleend.

De R. K. Geestelijke van den 2den rang P. A. Euwens is in activiteit hersteld.

De kommies 1ste klasse der belastingen J. A. Hernandez is tijdelijk benoemd tot deurwaarder belastingen.

De heer N. E. Henriquez is in dienst der kolonie gesteld teneinde werkzaam te zijn in het belang van de inrichting van een bevolkingsregister.

Aan den 1ste Luitenant der Infanterie J. H. C. van Eijk van Voorthuijsen is op zijn verzoek eervol ontslag verleend als adjudant van den Gouverneur, onder dankbetuiging voor de al zoodanig bewezen diensten, en in diens plaats is benoemd de 1ste Luitenant der infanterie P. H. Landzaat.

Aan den agent van politie 1ste klasse L. Posner is om gewichtige redenen zes maanden verlof verleend.

Aan den agent van polite 1ste klasse G. van der Weijde is wegens physieke ongeschiktheid eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

Aan den heer B. L. Maduro is op zijn verzoek eervol ontslag verleend als lid van de Feestcommissie voor den verjaardag van Hare Majesteit de Koningin, en als zoodanig is benoemd de heer David Capriles.

Aan den onderwijzer 3e. klasse op St. Eustatius J. W. Th. Schotborgh is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

(van deze week.)

De onderwijzer 3de klasse A. R. Beaujon is in activiteit hersteld en werkzaam gesteld op de Hendrikschool alhier.

Aan den ontvanger van Saba W. F. M. Lampe is tot verder herstel van gezondheid een maand verlofsverlenging verleend.

Aan den seinmeester J. M. W. Hoogenbergen is wegens tienjarigen onafgebroken dienst in de kolonie een jaar verlof verleend; de seinwachter W. H. Galmeijer is tijdelijk belast met de werkzaamheden van seinmeester en Moises Salzedo met die van seinwachter op het Waterfort.

H. A. Brown, wonende op St. Eustatius, is benoemd tot tijdelijk agent van politie 2de klasse.

De heer L. Veltman is benoemd tot machinist-monteur bij het Departement van Openbare Werken; en de opzichter W. J. G. van der Beld is eervol ontheven van de verdere waarneming der betrekking van Machinist-monteur.

Aan de drijvers van den motor van de politieboot. R. Nivillac en Martinus Winster, is op hun verzoek eervol ontslag als zoodanig verleend.

Aan den [illegible] bij den post voor D. T. alhier C. R. Arends is veertien dagen verlof naar Aruba verleend.

De feestelijkheden te Santo Domingo.

Z. H. Paus PIUS XI heeft tot zijn bizonderen Gezant benoemd om den H. Stoel te vertegenwoordigen en namens den Paus het Genadebeeld te kronen Z. Exc. DON SEBASTIAAN LEITE VASCONCELLOS, Aartsbisschop tit. van Damiata, Romeinsch Graaf, Assistent bij den Pauselijken troon.

Ook zullen tegenwoordig zijn de Aartsbisschoppen en Bisschoppen van Cuba, Puerto Rico, Curaçao, Haiti, Venezuela.

15 Aug. den feestdag van Maria's Hemelvaart en Kroning in den Hemel, zal de schilderij sinds Columbus' tijd op Sto. Domingo vereerd, worden gekroond in de Cathedraal. De beide engelen, die den kroon dragen, alles van zuiver goud, wegen elk 5 pond en worden boven op den lijst van het schilderij bevestigd.

Er werd een nieuwe kerk gebouwd te Sto. Domingo ter eere van Maria de Altagracia, die tijdens de feesten zal worden ingewijd en in gebruik genomen.

De feesten zullen drie dagen duren. Des morgens pontificale plechtigheden, des middags en 's avonds muziek, litteraire bijeenkomsten, grandiose verlichting en vuurwerk. Ook zullen de hooge Bezoekers in staat gesteld worden het graf van Cristobal Colon te bezoeken.

De toeloop van bevolking en vreemdelingen wordt geschat op 80 á 100.000 man.

Zeilvaart.

In de maand Juli 1922

Binnengekomen van:		*Uitgezeild naar:*	
Aruba	17	Aruba	17
Barbados	2	Barbados	2
Bonaire	47	Bonaire	47
Columbia	2	Columbia	4
Cumana	2	La Vela	9
Cuba	1	Maracaibo	4
Fort de France	1	Pto Cabello	6
La Vela	7	Pto Sucre	2
Maracaibo	3	St. Lucia	1
Margarita	4	Trinidad	1
Pto Cabello	7		
Pto Rico	4		
Sto Domingo	1		
St. Kitts	1		
Tucacas	2		
Totaal	101	Totaal	93

Posterijen.

(van de vorige week.)

Gewone stukken: Urselina, Jesus Fernandez, W. B. de Vries, S. W. Crofft, Agustin Fils, Cerrilia Luis, Miguel Diaz, J. Kawano, Francisco Leal de Mejia, (2), Eduardo Tromp, Alberto Giel, Adriano Pecchia, Juan Fariaz, Manuel Sanchez, Manuela Galvis, Jose A. Evertz, E Lanyie, Helen Beyland, J. H. Neuman, E. H. Bond, Grodeis v. Maasaker, Casimira, Hadrianes, Hendrik Piter, Eduardo Santiago, Johans Cecilia, Bruno Ivalieman.

Koloniale Raad

Zitting op Maandag, den 14n. Augustus a. s. des avonds te 8 uur.

Te behandelen onderwerpen:

1. *Ingekomen stukken.*
2. *Request van den heer Ph. van der Breggen.*

De Griffier,
Boomgaart.

DE HEER EN MEVROUW

A. H. van Zijl-Kuijpers,

geven met blijdschap kennis van de geboorte van eene dochter

Elisabeth Johanna Seconda.

8 Augustus 1922.

Staat van het aantal vaartuigen, die het eiland Curaçao in de maand Juli 1922 aandeden, met de vermelding van hunne gezamenlijke inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
		INHOUD IN M³.			INHOUD IN M³.	
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand Juli 1922.	101	12,392	11,025	92	438,191	250 221
Vorige maanden	546	82.809	76 809	580	2,430,169	1,386,348
Totaal	647	95.201	87 834	672	2 878 270	1,626,569

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.

BUITENLAND.

De reden, waarom de Russen de Haagsche Conferentie hebben doen vastloopen, is voor ons een volkomen raadsel.

Willen zij de gedelegeerden der tegenpartij intimideeren? Maar met een dergelijke naïeve gedragslijn hebben zij bij practische mannen als Lyod Gream of Cattier toch al heel weinig kans op succes! En toch krijgt men uit het verloop der ochtendbijeenkomst, toen Litwinoff de reeds bekende verklaring aflegde over Ruslands houding ten aanzien van de eigendomkwestie, den indruk, dat de Russen willens en wetens op een mislukking der Conferentie wilden aansturen.

Men vraagt zich af, wat den Bolsjewiki dan bewogen kan hebben een delegatie, die toch niet bepaald gratis woont en leeft, naar Den Haag te zenden.

Was het doel der heeren in Moskou uitsluitend van propagandistischen aard?

Maar dit had dan toch wel op andere wijze kunnen geschieden en was allerminst geschikt voor een zakelijke conferentie als deze.

Sommigen willen den Russen een grenzelooze kinderlijkheid en onnoozelheid aanwrijven. Uit de herhaaldelijke tegenspraken van hun eigen gezegde en de verbluffende manieren waarop zij hun handen in onschuld trachten te wasschen zou men veel neiging gevoelen tot deze meening over te hellen.

Zoo heeft Litwinoff beweerd, dat niet hij, doch de niet Russische delegaties en in 't bijzonder de Fransche de oorzaak zouden zijn van de huidige crisis.

In een interview met de „Tel." heeft Dh. de Chevilly tegen deze verklaring met kracht geprotesteerd, er den nadruk opleggende, dat Frankrijk zich bereid heeft verklaard, kapitalen van zijn onderdanen te verstrekken tot herstel der Russische spoorwegen.

De heer Litwinoff heeft hierop geantwoord, dat hij geen geld aanneemt (tenzij het aan de Russische Regeering gegeven werd.) Het is dus niet het belang van het Russische volk, dat de sovjets-leiders behartigen maar hun eigen speciale belangen. Men kan dus niet beweren, dat wij het afbreken der onderhandelingen hebben gewenscht, aldus de heer de Chevilly. Het is duidelijk dat de intransigente houding der Russen verband houdt met de ilusies, die zij betreffende de situatie hebben. In de verklaring Sokolnikof betreffende de begrooting, wees hij er op, dat hij alle berekeningen met de betrekking tot de ontvangsten baseerde op verwachtingen, die absoluut niet als gerechtvaardigd kunnen worden beschouwd.

Toen de journalist er den leider der Fransche delegatie, Dh. Alphand, op wees dat blijkens de verklaring van den heer Litwinoff de Russen de verwachting koesteren, dat zij bij een mislukking der conferentie in staat zullen zijn in plaats van staatscredieten particuliere credieten te krijgen, antwoordde de heer Alphand glimlachend: „Jawel, indien er kapitalisten zullen zijn, die hun geld op zulk een manier zullen wenschen te beleggen," terwijl Dh. Chevilly, de meening uitte, dat deze verwachting een dergelijke hersenschim is als de fantastische becijferingen van den heer Sokolnikof.

Een Engelsche gedelegeerde verklaarde aan genoemden Redacteur, dat het in Britschen conferentie-kringen een pijnlijken indruk heeft gemaakt, dat Litwinoff's verklaringen steeds vergezeld gaan van reserves, die de Russen in staat kunnen stellen om hun concessies desgewenscht weer gemakkelijk in te trekken.

Doch behalve deze reserves zijn de Russen ook sterk in het ontwijken, en in het ontkennen van hun voor iederder duidelijke bedoelingen.

Dat bleek vooral in de zitting van de subcommissie voor de schulden, welke plaats had, onder presidium van den heer Alphand.

Dh. Sokolnikof beantwoordde eerst een groot aantal vragen, welke op vorige bijeenkomsten waren gesteld en vestigde in het bijzonder de aandacht op den gunstigen toestand van de Russischen landbouw, die dit jaar groote verwachtingen rechtvaardigt.

Hierna ontstond een langdurige discussie, waaraan verscheidene deskundigen deelnamen, naar aanleiding van de volgende door den president gestelde vraag: Zou de Sovjets-Regeering in het geval van een erkenning der schulden, door een vrijwillige verklaring harerzijds bereid zijn, aan een gemengd, onafhankelijk orgaan de zorg over te laten voor het vaststellen van den datum, waarop de betaling der rente zou kunnen worden hervat?

Ook merkte hij op, dat de Regeeringen meenen, niet gerechtigd te zijn, tusschenbeide te komen inzake contracten tusschen particulieren en Buitenlandsche Regeeringen. Men zou dus de wijze van betaling der coupons moeten doen onderzoeken door vertegenwoordigers van de houders van Russische waarden zelve en de Sovjets-Regeering. Indien deze onderhandelingen mochten mislukken, zou de Sovjets-Regeering dan bereid zijn, aan een gemengd en onafhankelijk orgaan de zorg over te laten, en beslissingen te nemen betreffende het moratorium? aldus vroeg de president.

Toen antwoordde Dh. Litwinoff, dat de Russische regeering er niet in toestemmen wil eenige termijn voor zoodanige betaling vast te stellen, totdat zij er zeker van is, dat, wanneer het oogenblik gekomen is, zij in staat zal zijn haar verplichtingen te voldoen.

Over de kwestie van het moratorium en het in te stellen scheidsgerecht, gaf Litwinof als zijn meening te kennen, dat het niet mogelijk zou zijn om iemand te vinden, die kon optreden als opperste scheidsrechter tusschen de partijen. Toen men hem vroeg of hij dan meende, dat er op de geheele wereld geen onafhankelijke man kon gevonden worden, die als zoodanig kon optreden, antwoordde hij: dat is zeer moeilijk, want er zijn twee werelden; de sovjets-wereld en de kapitalistische-wereld. De onafhankelijke man zou dus uit een derde wereld moeten komen, en die is er niet. Verder zeide hij dat de Sovjet-Regeering zoo vaak bedrogen was uitgekomen, dat slechts een engel onpartijdig kon zijn en hij had nooit een engel ontmoet!!!

De Russen gaven tegenover het denkbeeld van de niet-Russische commissie in overweging, dat men zou trachten te komen tot een globale regeling van de geheele schuld. In een uur zou men kunnen oordeelen of de schatting van het bedrag juist was.

Wanneer men het dan eens was geworden over het bedrag, zou daarna de kwestie aan de orde komen van den datum waarop de dienst van de coupons zou worden hervat.

In een conferentie voor de pers heeft Litwinof nog eenige beschouwingen over de middagzitting ten beste gegeven.

Aan het einde liet hij zich letterlijk als volgt uit:

Het zal er toch op uit moeten draaien, dat men met ons tot overeenstemming komt. Het gaat nu eenmaal niet aan, een land van 150 millioen zielen eenvoudig uit te schakelen en te negeeren. Misschien zullen er eenige maanden overheen gaan, er dit besef weer boven komt, maar gebeuren zal het. Eenige regeeringen zullen op hun eigen houtje naar ons toe komen, misschien wel heel spoedig en dat is misschien wel zoo practisch. Genua en Den Haag hebben den toestand tenminste verhelderd. Laat men Rusland desnoods nog eenigen tijd alleen laten staan. Gedurende de vijf jaren, dat deze afzondering nu heeft geduurd, is het Russische volk geschoold en gehard. Het heeft op de slagvelden wonderen verricht en ik geloof dat het ook op economisch gebied tot zulke wonderen in staat zal blijken te zijn."

Men staat verstomd over zooveel bluf en opsnijderij. Het was volgens bovenstaande woorden voor Rusland dus eigenlijk een groot geluk dat de conferentie maar zoo spoedig mogelijk uiteenging!

Litwinof liet ook nog doorschemeren, dat Rusland de schulden niet verloochende en van Engelsche zijde ziet men er een bedoeling in om verdeeldheid te zaaien tusschen Engeland en Frankrijk met België.

Deze pogingen zijn evenwel mislukt en Litwinof's tactiek draagt er veel toe bij om het vertrouwen in de ernstige bedoelingen der Russen geheel te ondermijnen.

Zooals de zaken thans staan, is de conferentie dus voor negen-tiende mislukt.

Het gevraagde moratorium.

De Commissie van Herstel ontving onlangs het Duitsche verzoek om een moratorium, waarbij om een spoedig antwoord werd gevraagd. De Commissie van Herstel is onmiddellijk tot een bespreking van dit verzoek overgegaan. Een verwerping van het verzoek wordt naar de „Tel." verneemt, onmogelijk geacht, maar een definitief besluit zal eerst worden genomen, nadat de garantie-commissie uit Berlijn te Parijs is teruggekeerd.

Het wordt thans meer dan ooit betreurd, dat de bankierscommissie is uiteengegaan zonder de voorwaarden voor een internationale leening voor Duitschland vast te stellen en meer en meer wordt aangedrongen op een spoedige nieuwe samenkomst van de bankiers. Men verzekert, dat de Commissie van Herstel het Duitsche verzoek niet ongunstig is gezind. In de eerste plaats wordt het noodig geacht de Duitsche mark tegen een verdere depreciatie te beschermen. Wanneer de garantie-commissie een gunstig rapport zal hebben uitgebracht, hetgeen wel te verwachten is, zoodra namelijk zal blijken, dat de Duitsche regeering genoegen neemt met een geallieerde controle over de Duitsche financiën en over de uitgifte van papiergeld, zal er algemeen een neiging bestaan om aan het Duitsche verzoek te voldoen. Men gevoelt voor de feiten te moeten zwichten.

Een moratorium voor Duitschland en een controle over de Duitsche financiën door de geallieerden wordt echter niet voldoende geacht. Verantwoordelijke kringen te Parijs zijn van meening, dat er een internationale leening voor Duitschland op dient te volgen. Ongelukkigerwijs is sedert het uiteengaan van de commissie van bankiers de mark zoozeer gevallen, dat de voorwaarden voor een internationale leening thans aanzienlijk zwaarder moeten zijn dan zij in Mei noodig werden geacht en juist op grond daarvan acht men een langer dralen met het toestaan van deze leening hoogst gevaarlijk.

Het ontwerp-antwoord.

De Commissie van Herstel heeft reeds een antwoord op het Duitsche verzoek om een moratorium ontworpen, dat verder zal worden besproken en zeer waarschijnlijk naar Berlijn zal worden gezonden. In het opgestelde antwoord zegt de commissie, volgens de „Tel." het gedane verzoek om een moratorium te kunnen begrijpen en verklaart zij, dat de toestand een grondig onderzoek wettigt. De commissie kan evenwel geen beslissing nemen, voordat zij het rapport van de garantiecommissie zal hebben kunnen beoordeelen. De betaling der schadevergoedingstermijn, die 15 Juli moet worden verricht, is van het moratorium uitgezonderd. (Deze kwestie werd in de commissie besproken, maar zij vond het ten slotte wenschelijk deze betaling niet uit te stellen). Vóór den 15en Augustus, als de volgende termijn der schadeloosstelling vervalt, zal de commissie haar besluit mededeelen.

Engeland vóór een moratorium.

Volgens het „Petit Journal" heeft Brandbury volgens instructie van het Engelsche kabinet officieel voorgesteld, dat men Duitschland niet alleen een moratorium voor de betalingen in goud zal toestaan voor den tijd van drie jaar, doch ook, dat gedurende dienzelfden termijn een belangrijke vermindering zal plaats hebben in de leveringen in natura. Het blad weet verder te melden, dat de Belgische en Italiaansche afgevaardigden, zij het met meer of minder voorbehoud, zich aansloten bij het Britsche voorstel.

Engeland's schuld aan Amerika.

Men verheugt zich te New-York over het feit, dat Engeland ten slotte de oogen opent voor het feit, dat de regeering der Vereenigde Staten er niet aan kan denken de Europeesche schuld te schrappen. Engeland heeft zoolang in dien droom geleefd, dat het een zeker moreel recht had op die kwijtschelding, dat her er vast aan is gaan gelooven. Men herinnert er aan, hoe de Amerikaansche ambassadeur Harvey, toen hij naar Londen kwam, zoo van alle zijden met toespelingen op die kwijtschelding werd achtervolgd, dat hij ten einde raad zijn befaamde redevoering in de Pilgrims Club hield, die hem zoozeer kwalijk is genomen, dat de Vereenigde Staten volstrekt niet in den oorlog zijn gegaan uit ethische overwegingen, een redevoering, die feitelijk niets anders was dan een uiteindelijke poging om aan dat gepraat over moreele aanspraken op kwijtschelding een einde te maken. Dit gelukte, doch toen gooide men het over een anderen boeg n.l., dat het zulk een commercieel voordeel voor de Vereenigde Staten zou zijn, als door de kwijtschelding het zakenleven zou worden bevorderd. In die houding heeft men in Engeland, zoowel in de pers als elders volhard tot voor eenige dagen. Een rapport van Geddes en een zeer duidelijke verklaring van Harvey hebben aan dien droom een einde gemaakt en thans is de toestand zoo, dat Engeland, als een debiteur met een eerlijke zakenschuld tot zijn crediteur komt om te zien wat de voordeeligste manier is om zich van die schuld te kwijten. Naar men uit Londen verneemt betreurt men daar thans ten zeerste, dat men de uitnoodiging van Washington om over die schulden te spreken, niet evenals Frankrijk, heeft aangenomen, omdat men verwacht, dat Frankrijk, als de eerste die een regeling tot stand wenscht te brengen, voordeel zal trekken uit dat feit, hetwelk Engeland zich had kunnen verzekeren, als het eerder uit den hoek ware gekomen.